

**Rezoliucinė dalis**

1. 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų reikia aiškinti taip, kad nacionalinis teismas, nagrinėjantis ginčą dėl sutarties, kuri gali patekti į šios direktyvos taikymo sritį, turėdamas tokiu atveju reikalingas teisinės ir faktinės aplinkybės arba galėdamas jas gauti pateikęs paprastą prašymą paaiškinti, turėtų patikrinti, ar pirkėjas gali būti laikomas vartotoju, net jei jis aiškiai nesirėmė šiuo statusu.
2. Direktyvos 1999/44 5 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad ji turi būti laikoma norma lygiaverte viešosios tvarkos taisyklei, kuri vidaus teisės sistemoje priskiriama prie viešąją tvarką reglamentuojančių normų kategorijos ir kad nacionalinis teismas gali savo iniciatyva taikyti visas ją į nacionalinę teisę perkeliančias nacionalinės teisės nuostatas.
3. Direktyvos 1999/44 5 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad ja nedraudžiama nacionalinė taisyklė, kurioje numatyta, kad, siekdamas pasinaudoti savo teise, vartotojas privalo tinkamu laiku informuoti pardavėją apie neatitikimą, su sąlyga, kad vartotojas informacijos pateikimui turi ne mažiau kaip du mėnesius nuo dienos, kai sužinojo apie neatitikimą, kad pateiktina informacija susijusi tik su šiuo neatitikimu ir kad jam netaikomos įrodinėjimo taisyklės, dėl kurių šiam vartotojui būtų neįmanoma ar per daug sudėtinga pasinaudoti savo teisėmis.
4. Direktyvos 1999/44 5 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad taisyklė, pagal kurią preziumuojama, kad neatitikimas egzistavo prekės pateikimo momentu
  - taikoma, kai vartotojas pateikia įrodymą, kad parduota prekė neatitinka sutarties ir kad nagrinėjamas neatitikimas išaiškėjo, t. y. materialiai paaiškėjo, per šešis mėnesius nuo prekės pateikimo. Vartotojas neprivalo įrodyti neatitikimo priežasties ar nustatyti, kad jo kilmė susijusi su pardavėju;
  - gali būti netaikoma, tik jei pardavėjas pakankamai įrodo, kad šio neatitikimo priežastis ar kilmė yra po prekės pateikimo atsiradusios aplinkybės.

(<sup>1</sup>) OL C 367, 2013 12 14.

**2015 m. gegužės 13 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Bundesgerichtshof (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca/Knoll International Spa***

(Byla C-516/13) (<sup>1</sup>)

**(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Autorių teisės — Direktyva 2001/29/EB — 4 straipsnio 1 dalis — Platinimo teisė — Sąvoka „viešas platinimas“ — Siūlymas pirkti ir reklama, kuriuos vienos valstybės narės prekybininkas vykdo savo interneto svetainėje, paštu atsiunčiamuose reklaminiuose leidiniuose arba kitos valstybės narės spaudoje — Baldų, kuriems taikoma autorių teisių apsauga, kopijos, kurias siūloma parduoti be išimtinės platinimo teisės turėtojo sutikimo — Siūlymas arba reklama, nelemiantys saugomo kūrinio originalo arba jo kopijų įsigijimo)**

(2015/C 236/09)

Proceso kalba: vokiečių

**Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas**

Bundesgerichtshof

**Šalys pagrindinėje byloje**

Iškovai: *Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca*

Atsakovė: Knoll International Spa

### Rezoliucinė dalis

2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 4 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją išimtinės saugomo kūrinio platinimo teisės turėtojas gali prieštarauti dėl pasiūlymo pirkti kūrinio originalą ar jo kopiją arba dėl jų tikslinės reklamos, net jeigu nenustatyta, kad dėl tokio pasiūlymo arba tokios reklamos saugomą objektą įsigijo pirkejas Sąjungoje, tiek, kiek minėta reklama valstybės narės, kurioje minėtam kūriniiui taikoma autorių teisių apsauga, vartotojai skatinami jį įsigyti.

<sup>(1)</sup> OL C 367, 2013 12 14.

**2015 m. gegužės 13 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo (Lietuva) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) „Gazprom“ OAO**

(Byla C-536/13) <sup>(1)</sup>

**(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — Taikymo sritis — Arbitražas — Neįtraukimas — Užsienio arbitražo teismų sprendimų pripažinimas ir vykdymas — Valstybėje narėje esančio arbitražo teismo nustatytas įpareigojimas — Įpareigojimas, kuriuo neleidžiama pradėti arba tęsti proceso kitos valstybės narės teisme — Valstybės narės teismų teisė atsisakyti pripažinti arbitražo teismo sprendimą — Niujorko konvencija)**

(2015/C 236/10)

Proceso kalba: lietuvių

### Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

### Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: „Gazprom“ OAO

dalyvaujant: Lietuvos Respublikai

### Rezoliucinė dalis

2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo reikia aiškinti taip, kad juo valstybės narės teismui nedraudžiama nei pripažinti ir leisti vykdyti arbitražo teismo sprendimą, kuriuo vienai iš šalių uždraudžiama kreiptis su tam tikrais reikalavimais į šios valstybės narės teismą, nei atsisakyti pripažinti ir leisti vykdyti tokį arbitražo teismo sprendimą, nes šiame reglamente nereglamentuojamas vienoje valstybėje narėje priimto arbitražo teismo sprendimo pripažinimas ir vykdymas kitoje valstybėje narėje.

<sup>(1)</sup> OL C 377, 2013 12 21.